

PL

PL

PL

KOMISJA EUROPEJSKA

Bruksela, dnia 14.2.2011
KOM(2011) 51 wersja ostateczna

2011/0033 (NLE)

Wniosek dotyczący

DECYZJI RADY

w sprawie zawarcia i tymczasowego stosowania Umowy o współpracy w zakresie nawigacji satelitarnej między Unią Europejską i jej państwami członkowskimi a Królestwem Norwegii

UZASADNIENIE

Norwegia jest naszym najbliższym partnerem spoza UE współpracującym w ramach europejskich programów GNSS Galileo i EGNOS. Dzięki swojemu członkostwu w Europejskiej Agencji Kosmicznej i nieformalnemu paroletniemu udziałowi w strukturach zarządzania WE związanych z programem Galileo, państwo to miało swój wkład polityczny, techniczny i finansowy na wszystkich etapach realizacji tego programu.

Niniejsza Umowa wraz z decyzją Wspólnego Komitetu EOG-UE nr 94/2009 włączającą rozporządzenia 683/2008 i 1321/2004 (wraz ze zmianami) do Porozumienia EOG, formalizuje współpracę między Norwegią a Unią Europejską w dziedzinie nawigacji satelitarnej.

W Umowie tej ustanawia się ogólne zasady współpracy oraz prawa i obowiązki Norwegii w dziedzinach, które nie są objęte istniejącym dorobkiem prawnym dotyczącym programu Galileo, tj. wspomnianą wyżej decyzją nr 94/2009, zwłaszcza w zakresie bezpieczeństwa

Umowa jest niezbędna, ponieważ na terytorium Norwegii znajdują się dwie najważniejsze instalacje naziemne, które przyczynią się do prawidłowego funkcjonowania systemu. W tym kontekście Norwegia przyjmuje polityczne zobowiązanie dotyczące uznania przyszłej polityki Unii w odniesieniu do ochrony europejskich systemów GNSS.

Umowa była negocjowana w oparciu o wytyczne negocjacyjne przyjęte przez Radę dnia 8 czerwca 2005 r. Umowa została podpisana dnia 22 września 2010 r.

Umowa uzupełnia decyzję Wspólnego Komitetu EOG-UE nr 94/2009 poprzez zmianę protokołów 31 i 37 do Porozumienia EOG, na mocy której Norwegia przyjmuje rozporządzenie Rady (WE) nr 1321/2004 z dnia 12 lipca 2004 r. w sprawie ustanowienia struktur zarządzania europejskimi programami radionawigacyjnymi, rozporządzenie (WE) nr 1942/2006 z dnia 12 grudnia 2006 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1321/2004 oraz rozporządzenie (WE) nr 683/2008 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 9 lipca 2008 r. w sprawie dalszej realizacji europejskich programów nawigacji satelitarnej (EGNOS i Galileo). Uniknięto dublowania się dwóch instrumentów.

W związku z planowanym podpisaniem umowy odbyły się konsultacje pomiędzy służbami (CISNet - termin 29/06/2009 - konsultacja TREN-54986), a uwagi tych służb zostały uwzględnione.

Wynikiem tego był wniosek Komisji dotyczący decyzji Rady COM/2009/453 w sprawie podpisania Umowy.

Umowa została podpisana dnia 22 września 2010 r.

Teraz należy ją zawrzeć.

Wniosek

Komisja zwraca się z wnioskiem do Rady, na podstawie art. 171 i 172 w związku z art. 218 ust. 8 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, o udzielenie zezwolenia na zawarcie i tymczasowe stosowanie Umowy o współpracy w zakresie nawigacji satelitarnej między Unią Europejską i jej państwami członkowskimi a Królestwem Norwegii.

Komisja jest proszona o przyjęcie niniejszego wniosku i przekazanie go Radzie.

Wniosek dotyczący

DECYZJI RADY

w sprawie zawarcia i tymczasowego stosowania Umowy o współpracy w zakresie nawigacji satelitarnej między Unią Europejską i jej państwami członkowskimi a Królestwem Norwegii

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 172 w związku z art. 218 ust. 8,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Komisja przeprowadziła negocjacje z Królestwem Norwegii w sprawie Umowy o współpracy w zakresie nawigacji satelitarnej (zwanej dalej „Umową”), która została podpisana dnia 22 września 2010 r.
- (2) Umowa podlega także ratyfikacji przez państwa członkowskie.
- (3) Zgodnie z art. 12 ust. 4 Umowy Unia Europejska, w odniesieniu do kwestii leżących w jej kompetencji, i Królestwo Norwegii stosują umowę tymczasowo do momentu jej wejścia w życie.
- (4) Umowa została podpisana w imieniu Unii Europejskiej i należy ją stosować tymczasowo jak wskazano w niniejszej decyzji,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Niniejszym zatwierdza się w imieniu Unii Umowę o współpracy w zakresie nawigacji satelitarnej między Unią Europejską i jej państwami członkowskimi a Królestwem Norwegii.

Tekst Umowy dołączony jest do niniejszej decyzji.

Artykuł 2

Zgodnie z art. 12 ust. 4 Umowy, w odniesieniu do kwestii leżących w kompetencji Unii, Umowę stosuje się tymczasowo do momentu jej wejścia w życie. Komisja publikuje w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* zawiadomienie informujące o terminie tymczasowego stosowania umowy.

Artykuł 3

Niniejsza decyzja zostaje opublikowana w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Brukseli dnia [...] r.

*W imieniu Rady
Przewodniczący*

ZALACZNIK

UMOWA O WSPÓLPRACY
W ZAKRESIE NAWIGACJI SATELITARNEJ MIĘDZY UNIĄ EUROPEJSKĄ
JEJ PAŃSTWAMI CZŁONKOWSKIMI A KRÓLESTWEM NORWEGII

UNIA EUROPEJSKA, zwana dalej również „Unią”,

i

KRÓLESTWO BELGII,

REPUBLIKA BUŁGARII,

REPUBLIKA CZESKA,

KRÓLESTWO DANII,

REPUBLIKA FEDERALNA NIEMIEC,

REPUBLIKA ESTOŃSKA,

REPUBLIKA GRECKA,

KRÓLESTWO HISZPANII,

REPUBLIKA FRANCUSKA,

IRLANDIA,

REPUBLIKA WŁOSKA,

REPUBLIKA CYPRYJSKA,

REPUBLIKA ŁOTEWSKA,

REPUBLIKA LITEWSKA,

WIELKIE KSIĘSTWO LUKSEMBURGA,

REPUBLIKA WĘGIERSKA,

MALTA,

KRÓLESTWO NIDERLANDÓW,

REPUBLIKA AUSTRII,

RZECZPOSPOLITA POLSKA,

REPUBLIKA PORTUGALSKA,

RUMUNIA,

REPUBLIKA SŁOWENII,

REPUBLIKA SŁOWACKA,

REPUBLIKA FINLANDII,

KRÓLESTWO SZWECJI,

ZJEDNOCZONE KRÓLESTWO WIELKIEJ BRYTANII I IRLANDII PÓŁNOCNEJ,

umawiające się strony Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, zwane dalej „państwami członkowskimi”,

z jednej strony, oraz

KRÓLESTWO NORWEGII, zwane dalej „Norwegią”,

z drugiej strony,

przy czym Unia Europejska, państwa członkowskie i Norwegia zwane są dalej łącznie „Stronami”,

UZNAJĄC aktywny udział Norwegii w programach Galileo i EGNOS od fazy definiowania obu programów,

MAJĄC ŚWIADOMOŚĆ rozwoju sytuacji w zakresie zarządzania, praw własności i finansowania w odniesieniu do europejskich programów GNSS w wyniku rozporządzenia Rady (WE) nr 1321/2004 z dnia 12 lipca 2004 r. w sprawie ustanowienia struktur zarządzania europejskimi programami radionawigacyjnymi¹, zmian do tego rozporządzenia oraz rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 683/2008 z dnia 9 lipca 2008 r. w sprawie dalszej realizacji europejskich programów nawigacji satelitarnej (EGNOS i Galileo)²,

MAJĄC NA UWADZE korzyści płynące ze równoważnego poziomu ochrony europejskich GNSS i ich usług na terytoriach Stron,

UZNAJĄC zamiar przyjęcia i wprowadzenia przez Norwęgę, w ramach jej jurysdykcji, środków zapewniających poziom bezpieczeństwa i ochrony równoważny z poziomem przyjętym w Unii Europejskiej,

UZNAJĄC obowiązki Stron wynikające z prawa międzynarodowego,

UZNAJĄC zainteresowanie Norwegii wszystkimi usługami Galileo, w tym usługami publicznymi o regulowanym dostępie (PRS),

¹ Dz. U. L 246 z 20.7.2004, s. 1.

² Dz. U. L 196 z 24.7.2008, s. 1.

UZNAJĄC Umowę między Norwegią a Unią Europejską w sprawie procedur bezpieczeństwa przy wymianie informacji niejawnych,

PRAGNĄC sformalizować ścisłą współpracę obejmującą wszystkie aspekty europejskich programów GNSS,

MAJĄC NA UWADZE Porozumienie o Europejskim Obszarze Gospodarczym (zwane dalej „Porozumieniem EOG”) jako właściwą podstawę prawną i instytucjonalną rozwijania współpracy między Unią Europejską a Norwegią w zakresie nawigacji satelitarnej,

PRAGNĄC uzupełnić postanowienia Porozumienia EOG o umowę dwustronną dotyczącą nawigacji satelitarnej w sprawach mających szczególne znaczenie dla Norwegii, Unii i jej państw członkowskich,

UZGODNIŁY, CO NASTĘPUJE:

Artykuł 1

Cel Umowy

Głównym celem niniejszej Umowy jest dalsze zacieśnianie współpracy między Stronami poprzez uzupełnienie postanowień Porozumienia EOG mających zastosowanie w nawigacji satelitarnej.

Artykuł 2

Definicje

Do celów niniejszej Umowy:

- (a) „europejskie globalne systemy nawigacji satelitarnej (GNSS)” obejmują system Galileo oraz europejski system wspomagania satelitarne (EGNOS);
- (b) „usługa rozszerzona” oznacza mechanizmy regionalne, takie jak EGNOS. Mechanizmy te umożliwiają użytkownikom GNSS uzyskanie usług o lepszych parametrach, na przykład o zwiększonej dokładności, dostępności, poprawności i niezawodności;
- (c) „Galileo” oznacza niezależny, cywilny, europejski globalny system nawigacji satelitarnej i satelitarne pomiaru czasu oferujący usługi GNSS, znajdujący się pod kontrolą cywilną, zaprojektowany i rozwijany przez Unię i jej państwa członkowskie. Eksploatacja systemu Galileo może zostać przekazana podmiotowi prywatnemu. Obok bezpiecznych usług publicznych o regulowanym dostępie (PRS) z ograniczoną dostępnością, których celem jest zaspokojenie potrzeb uprawnionych użytkowników z sektora publicznego, w ramach systemu Galileo przewiduje się usługi powszechnie dostępne, komercyjne, związane z bezpieczeństwem życia oraz poszukiwawczo-ratownicze;

- (d) „środek regulacyjny” oznacza przepis ustawowy, wykonawczy, politykę, zasadę, procedurę, decyzję lub podobne działanie administracyjne dokonane przez Stronę;
- (e) „informacje niejawne” oznaczają informacje, w każdej postaci, wymagające ochrony przed nieuprawnionym ujawnieniem, które mogłyby naruszyć w różnym stopniu podstawowe interesy – w tym również bezpieczeństwo narodowe – Stron lub poszczególnych państw członkowskich. Klauzula tajności takiej informacji jest wskazana za pomocą oznaczenia klauzuli tajności. Strony nadają takim informacjom klauzulę tajności zgodnie z właściwymi przepisami ustawowymi i wykonawczymi oraz muszą je chronić przed utratą poufności, integralności i dostępności.

Artykuł 3

Zasady współpracy

1. Strony zgadzają się stosować następujące zasady w odniesieniu do współpracy objętej niniejszą Umową:
 - (a) podstawę współpracy w zakresie nawigacji satelitarnej między Stronami stanowi Porozumienie EOG;
 - (b) swoboda świadczenia usług nawigacji satelitarnej na terytoriach Stron;
 - (c) swoboda korzystania ze wszystkich usług Galileo i EGNOS, w tym z usług publicznych o regulowanym dostępie (PRS), o ile spełnione są warunki korzystania z tych usług;
 - (d) ścisła współpraca w zakresie kwestii dotyczących bezpieczeństwa GNSS poprzez przyjęcie i wprowadzenie równoważnych środków bezpieczeństwa GNSS w Unii i Norwegii;
 - (e) należyte poszanowanie międzynarodowych obowiązków Stron w odniesieniu do infrastruktury naziemnej europejskiego GNSS.
2. Niniejsza Umowa nie ma wpływu na struktury instytucjonalne ustanowione na mocy prawa Unii Europejskiej do celów działań w ramach programu Galileo. Niniejsza Umowa nie ma również wpływu na obowiązujące środki regulacyjne w ramach realizacji zobowiązań w zakresie nierozprzestrzeniania i kontroli wywozu, kontroli niematerialnego transferu technologii, ani na krajowe środki bezpieczeństwa.

Artykuł 4

Widmo radiowe

1. Strony zgadzają się współpracować w kwestiach dotyczących widma radiowego w zakresie europejskich systemów nawigacji satelitarnej w Międzynarodowym Związku Telekomunikacyjnym (ITU), uwzględniając Protokół ustaleń w sprawie

zarządzania przez ITU zgłoszeniami częstotliwości dla usług satelitarnych w zakresie radionawigacji satelitarnej systemu Galileo podpisany w dniu 5 listopada 2004 r.

2. W tym względzie Strony chronią odpowiednie przydziały częstotliwości dla europejskich systemów nawigacji satelitarnej, aby zapewnić dostępność usług tych systemów dla dobra użytkowników.
3. Ponadto Strony uznają znaczenie ochrony widma radionawigacyjnego przed zakłóceniami i interferencją. W tym celu Strony identyfikują źródła interferencji oraz poszukują wzajemnie akceptowalnych rozwiązań w zakresie walki z tą interferencją.
4. Żadne z postanowień niniejszej Umowy nie może być interpretowane jako odstępianie od obowiązujących przepisów ITU, w tym Regulaminu radiokomunikacyjnego ITU.

Artykuł 5

Infrastruktura naziemna europejskiego GNSS

1. Norwegia podejmuje wszelkie możliwe środki, aby ułatwić rozmieszczanie, utrzymanie i wymianę infrastruktury naziemnej europejskiego GNSS („infrastruktura naziemna”) na terytoriach podlegających jej jurysdykcji.
2. Norwegia podejmuje wszelkie możliwe środki w celu zapewnienia ochrony oraz ciągłego i niezakłóconego działania infrastruktury naziemnej rozmieszczonej na jej terytorium, w tym, w razie potrzeby, z użyciem organów ścigania. Norwegia podejmuje wszelkie możliwe środki w celu ochrony infrastruktury przed lokalną interferencją radiową, włamaniami do systemów komputerowych i próbami podsłuchu.
3. Stosunki umowne dotyczące infrastruktury naziemnej zostaną uzgodnione między Komisją Europejską a posiadaczem praw własności. Władze Norwegii w pełni uznają szczególny status infrastruktury naziemnej i dokonają wcześniejszych uzgodnień z Komisją Europejską, na ile to możliwe, przed podjęciem jakichkolwiek działań dotyczących infrastruktury naziemnej.
4. Norwegia umożliwi ciągły i niczym nieograniczony dostęp do infrastruktury naziemnej wszystkim osobom wyznaczonym lub w inny sposób uprawnionym przez Unię Europejską. W tym celu Norwegia ustanawia punkt kontaktowy przyjmujący informacje na temat osób udających się do obiektów infrastruktury naziemnej oraz w inny sposób ułatwiający tym osobom przemieszczanie się i wykonywanie działań w praktyce.
5. Przewożone archiwa, wyposażenie infrastruktury naziemnej i dokumenty, niezależnie od ich postaci, posiadające urzędową pieczęć lub oznaczenie nie podlegają kontroli służb celnych ani policji.
6. W przypadku zagrożenia lub naruszenia bezpieczeństwa infrastruktury naziemnej lub jej działania Norwegia i Komisja Europejska bezzwłocznie przekazują sobie informacje na temat zdarzenia oraz kroków, jakie należy podjąć w celu rozwiązania

zaistniałej sytuacji. Komisja Europejska może wyznaczyć inną zaufaną jednostkę jako punkt kontaktowy z Norwegią do celów przekazywania takich informacji.

7. Strony ustanowią w oddzielnej umowie bardziej szczegółowe procedury w odniesieniu do kwestii zawartych w ust. 1–6. Takie procedury powinny między innymi precyzować kwestie kontroli, obowiązków punktów kontaktowych, wymogów dla kurierów oraz środków przeciwdziałania lokalnym interferencjom częstotliwości radiowych i próbom wrogich działań.

Artykuł 6

Bezpieczeństwo

1. Strony są przekonane o potrzebie ochrony globalnego systemu nawigacji satelitarnej przed zagrożeniami, takimi jak używanie niezgodne z przeznaczeniem, interferencja, zakłócenia funkcjonowania i wrogie działania. W związku z tym Strony podejmują wszelkie możliwe kroki, w tym – w razie potrzeby – w formie oddzielnych umów, aby zapewnić ciągłość, ochronę i bezpieczeństwo usług nawigacji satelitarnej oraz odpowiedniej infrastruktury i najważniejszych zasobów na swoich terytoriach. Komisja Europejska zamierza opracować środki ochrony, kontroli i zarządzania szczególnie chronionymi zasobami, informacjami i technologiami europejskich programów GNSS, aby przeciwdziałać takim zagrożeniom i niepożądanemu rozprzestrzenianiu.
2. W tym kontekście Norwegia potwierdza swój zamiar przyjęcia i wdrożenia w stosownym czasie, w ramach swojej jurysdykcji, środków zapewniających poziom bezpieczeństwa i ochrony równoważny z poziomem przyjętym w Unii Europejskiej. Uznając to, Strony podejmą kwestie dotyczące bezpieczeństwa GNSS, łącznie z akredytacją, we właściwych komitetach struktury zarządzania europejskim GNSS. Praktyczne ustalenia i procedury należy określić w regulaminach właściwych komitetów, uwzględniając również ramy Porozumienia EOG.
3. W przypadku zajścia zdarzenia, w którym nie byłoby możliwe osiągnięcie takiego równoważnego poziomu bezpieczeństwa i ochrony, Strony przeprowadzają konsultacje w celu rozwiązania zaistniałej sytuacji. W razie potrzeby zakres współpracy w tym sektorze może zostać odpowiednio dostosowany.

Artykuł 7

Wymiana informacji niejawnych

1. Wymiana i ochrona informacji niejawnych Unii odbywa się zgodnie z Umową między Królestwem Norwegii a Unią Europejską w sprawie procedur bezpieczeństwa przy wymianie informacji niejawnych³, podpisaną w dniu 22 listopada 2004 r., oraz ustaleniami wykonawczymi do tej umowy.

³ Dz. U. L 362 z 9.12.2004, s. 29.

2. Norwegia może wymieniać informacje niejawne na temat Galileo posiadające krajowe oznaczenie klauzuli tajności z tymi państwami członkowskimi, z którymi zawarła w tej sprawie umowę dwustronną.
3. Strony podejmują starania w celu ustanowienia kompleksowych i spójnych ram prawnych umożliwiających wymianę między nimi informacji niejawnych dotyczących programu Galileo.

Artykuł 8

Kontrola wywozu

1. Aby zapewnić stosowanie przez Strony jednolitej polityki kontroli wywozu i nierozprzestrzeniania w odniesieniu do Galileo, Norwegia potwierdza swój zamiar przyjęcia i wdrożenia w stosownym czasie, w ramach swojej jurysdykcji, środków zapewniających poziom kontroli wywozu i nierozprzestrzeniania technologii, danych i elementów Galileo równoważny stosowanemu w Unii i jej państwach członkowskich.
2. W przypadku zajścia zdarzenia, w którym nie byłoby możliwe osiągnięcie takiego równoważnego poziomu kontroli wywozu i nierozprzestrzeniania, Strony przeprowadzają konsultacje w celu rozwiązania zaistniałej sytuacji. W razie potrzeby zakres współpracy w tym sektorze może zostać odpowiednio dostosowany.

Artykuł 9

Usługa publiczna o regulowanym dostępie

Norwegia wyraziła zainteresowanie oferowaną przez system Galileo usługą publiczną o regulowanym dostępie, uważając ją za istotny element swojego udziału w europejskich programach GNSS. Strony zgadzają się podjąć działania w tej kwestii po określeniu polityki i ustaleń operacyjnych regulujących dostęp do usługi publicznej o regulowanym dostępie (PRS).

Artykuł 10

Współpraca międzynarodowa

1. Strony uznają znaczenie działań koordynacyjnych na międzynarodowych forach normalizacyjnych i certyfikacyjnych zajmujących się globalnymi usługami nawigacji satelitarnej. Strony w szczególności będą wspólnie przyczyniać się do wypracowywania norm Galileo i wspierać ich stosowanie na całym świecie, kładąc nacisk na interoperacyjność z innymi GNSS.
2. W związku z powyższym, w celu wspierania i realizacji celów niniejszej Umowy, Strony stosownie do potrzeb współpracują w zakresie zaistniałych kwestii związanych z GNSS, w szczególności na forum Organizacji Międzynarodowego Lotnictwa Cywilnego, Międzynarodowej Organizacji Morskiej oraz ITU.

Artykuł 11

Konsultacje i rozwiązywanie sporów

Na wniosek dowolnej ze Stron, Strony niezwłocznie konsultują się w sprawie wszelkich kwestii związanych z interpretacją lub stosowaniem niniejszej Umowy. Wszelkie spory dotyczące interpretacji lub stosowania niniejszej Umowy rozwiązywane są w drodze konsultacji między Stronami.

Artykuł 12

Wejście w życie i rozwiązanie umowy

1. Niniejsza Umowa wchodzi w życie pierwszego dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym Strony powiadomiły się wzajemnie o zakończeniu wymaganych w tym celu procedur. Powiadomienia kierowane są do Sekretariatu Generalnego Rady, depozytariusza niniejszej Umowy.
2. Wygaśnięcie lub rozwiązanie niniejszej Umowy nie ma wpływu na ważność ani na okres obowiązywania jakichkolwiek ustaleń dokonanych na jej podstawie, ani na poszczególne prawa i obowiązki powstałe w obszarze praw własności intelektualnej.
3. Zmiany niniejszej Umowy możliwe są w drodze wzajemnego porozumienia Stron w formie pisemnej. Wszelkie zmiany wchodzi w życie w dniu otrzymania ostatniej noty dyplomatycznej, w której informuje się drugą Stronę o zakończeniu procedur wewnętrznych niezbędnych do wejścia tych zmian w życie.
4. Niezależnie od ust. 1 Norwegia oraz Unia Europejska, w odniesieniu do kwestii leżących w jej kompetencji, zgadzają się tymczasowo stosować niniejszą Umowę od pierwszego dnia miesiąca następującego po dniu, w którym powiadomiły się one wzajemnie o zakończeniu wymaganych w tym celu procedur.
5. Każda ze Stron może wypowiedzieć niniejszą Umowę, w drodze pisemnego powiadomienia przekazanego drugiej Stronie, z zachowaniem sześciomiesięcznego okresu wypowiedzenia.

Niniejsza Umowa zostaje sporządzona w dwóch egzemplarzach w językach: angielskim, bułgarskim, czeskim, duńskim, estońskim, fińskim, francuskim, greckim, hiszpańskim, litewskim, łotewskim, maltańskim, niderlandzkim, niemieckim, polskim, portugalskim, rumuńskim, słowackim, słoweńskim, szwedzkim, węgierskim, włoskim i norweskim, przy czym każdy z tych tekstów jest jednakowo autentyczny.